

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 2Nt/5/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4425010096
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2025:4425010096.3

Uznesenie

Okresný súd Nové Zámky konajúci samosudkyňou JUDr. Dianou Cvikovou v trestnej veci odsúdeného A. B. pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, v konaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, na verejnom zasadnutí v Nových Zámkoch dňa 03.07.2025, takto

rozhodol:

Súd podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX C. D. E., F. G. H., I. J. XXXX/X, na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/14/2020 zo dňa 10.03.2022 a právoplatným dňa 23.08.2022 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/54/2022 zo dňa 23.08.2022 z a m i e t a, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

Odsúdený A. B. podal dňa 28.02.2025 na Okresnom súde Nové Zámky návrh na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/14/2020 z 10.03.2022 a právoplatným dňa 23.08.2022 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/54/2022 zo dňa 23.08.2022. V písomnom návrhu dôvodil ako novými skutočnosťami čestným prehlásením jeho družky A. K. a rodinného priateľa C. L. s tým, že skutočnosti v týchto čestných prehláseniach uvedené neboli súdu skôr známe a mal za to, že tieto by mohli mať samé o sebe ako aj v spojení so skutočnosťami a dôkazmi súdu skôr známymi za následok iné rozhodnutie o jeho vine. Poukázal na to, že z čestného prehlásenia jeho družky vyplýva, že táto si celú situáciu vymyslela, pretože na neho žiarlila a za krivú výpoveď voči jeho osobe prijíma v plnej miere zodpovednosť. Odsúdený k návrhu na povolenie obnovy konania predložil aj správy z psychologického vyšetrenia maloletej poškodenej z 27.05.2014, 21.04.2015, 07.12.2023 a 03.06.2024. Odsúdený v návrhu tiež uviedol, že jediný priamy svedok situácie medzi ním a maloletou je jeho družka, ktorá uviedla, že si toto celé vymyslela, pričom aj spochybnila, čo vlastne presne v ten deň videla, keďže v izbe nebolo dostatok svetla a aj s poukazom na čestné prehlásenia C. L. a správy zo psychologických vyšetrení maloletej mal za to, že skutočnosti a dôkazy, na základe ktorých súd rozhodol o jeho vine, sú natoľko oslabené, že nie je možné, aby na ich základe bol naďalej uznaný vinným. Zdôrazňoval, že zo strany jeho družky išlo o prehnanú reakciu, pričom táto ani dobre a predovšetkým správne nevidela, čo sa v danom okamihu dialo, spustila sled ďalších udalostí, okrem iného aj výpoveď maloletej o tom, že so ňou mal mať pomer. Ďalej poukazoval na rozpory v jednotlivých dôkazoch, vykonaných v pôvodnom konaní, na neobjektívnosť a nepravdivosť výpovedí svedkov H. G. a M. G., tiež na nevierohodnosť výpovede svedkyne K. N., analyzoval výpoveď maloletej poškodenej, znalecký psychologický posudok vo vzťahu k maloletej a vytýkal súdu v pôvodnom konaní, že sa nezaoberal podozrením, že maloletá poškodenej mohla mať pohlavný styk aj s niektorým so svojich bratov rovnako, ako ani podozrením, že maloletú poškodenej mohol zneužívať aj H. G., ktorý s niečím takým už mal v minulosti problémy.

Súd na verejnom zasadnutí vykonal dokazovanie výsluchom odsúdeného, oboznámením listinných dôkazov, ním predložených s písomným návrhom na povolenie obnovy konania, výsluchom svedkyne A. K. a C. L. a oboznámením podstatnej časti spisu Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 4T/14/2020.

Odsúdený vo svojom výsluchu zotrval na dôvodoch písomne podaného návrhu na povolenie obnovy konania a opakoval, že sa skutku nedopustil a celé sa to stalo iba kvôli tomu, aby sa jeho družka A. K. vrátila k bývalému manželovi, čo vedia potvrdiť svedkovia, ktorých uviedol v návrhu.

Z čestného prehlásenia A. K. z 03.10.2024, ktoré bolo priložené k návrhu na povolenie obnovy konania, súd zistil, že táto v jeho úvode opisuje začiatky spolužitia s odsúdeným, následne jeho priebeh a problémy, ktoré medzi nimi vznikali a pre ktoré aj podala návrh na zverenie dieťaťa do svojej osobnej starostlivosti a tvrdila v ňom, že si celú vec vymyslela, pretože na odsúdeného žiarlila. A. K. ďalej podrobne opisuje situáciu z mája 2019, keď vošla do spálne s tým, že jej iba pripadalo, že odsúdený dáva maloletej pusy, avšak bola tma a poriadne ani nevidela, čo sa vlastne deje a tiež aj následné udalosti potom, ako sa vrátila späť do kuchyne. A. K. ďalej v podanom čestnom prehlásení uvádza, že po tomto incidente sa od vnuka O. N. dozvedela, že maloletá mala mať pohlavný styk s manželom pani G., tiež uvádza svoju verziu toho, čo mala následne uviesť K. N. a poukazovala na to, že aj kurátorky vedeli, že následne maloletá k nim chodí a prichádza do styku s odsúdeným. A. K. v čestnom prehlásení súčasne vyjadrila názor, že pokiaľ by maloletá bol skutočne zneužívaná, určite by si viacerí učitelia všimli zmeny v jej správaní a za motív maloletej, aby uvádzala, že ju odsúdený obťažoval, označila to, že maloletá chcela, aby sa vrátila k jej otcovi.

Súd na verejnom zasadnutí A. K. v procesnom postavení svedka k obsahu tohto čestného prehlásenia vypočul, pričom vypovedala, že prvý krát nepovedala pravdu, ona ani nechcela na svojho druhu podávať trestné oznámenie, chcela iba dosiahnuť, aby jej bol syn zverený do osobnej starostlivosti a preto si vymyslela to, čo vypovedala prvý krát. Podľa svedkyne si vymyslela to, že videla, ako dal jej druh dcére pusy, ale to nie je pravda, trápi ju svedomie a preto sa rozhodla dať veci do poriadku. Svedkyňa podľa jej vyjadrenia ani nemohla nič vidieť, pretože v tej izbe bola tma, bola zapnutý iba televízor, keď vošla, Radka ležala oblečená na posteli so spustenými nohami, jej druh tam kľučal vedľa nej a niečo jej hovoril a svedkyňa si iba myslela, že jej dával pusy. Dcéry sa vtedy aj pýtala, čo sa stalo, táto o tom najskôr nechcela hovoriť, ale potom na nátlak povedala, že s jej druhom niečo mala, ale svedkyňa tomu neverila, pretože vedela, že nehovorí pravdu, nakoľko jej dcéra už predtým mala niečo s nejakým iným mužom, čo vedela už vtedy, keď sa s ňou o tom rozprávala. Svedkyňa ďalej vypovedala, že dcéra u nich bývala aj po tomto skutku do momentu, kým ju pani kurátorka dala zveriť jej otcovi, ale aj potom k nim chodila, aj u nich prespávala, pretože jej bývalý manžel si zvykne vypiť a stalo sa aj to, že dcéru vyhodil z domu. Poškodená sa pritom k jej druhovi správala normálne, akoby sa nič nestalo.

Na otázku súdu, kedy si svedkyňa vymyslela tie nepravdivé skutočnosti, ktoré mala vypovedať v pôvodnom konaní, odpovedala, že hneď, ako vošla do izby a videla ich, tak si potom vymyslela, že ich videla sa bozkávať a hneď to aj povedala návšteve.

Na otázku súdu, kedy dospela k potrebe dať si zveriť spoločného syna do osobnej starostlivosti, svedkyňa odpovedala, že ešte predtým a jej dcéra sa toho hneď chytila, pretože si myslela, že sa vráti k bývalému manželovi.

Z čestného prehlásenia C. L., priloženého k návrhu na povolenie obnovy konania, súd zistil, že tento sa označuje za dlhoročného rodinného priateľa odsúdeného a jeho družky, chodieval do ich domácnosti aj každý deň, stretával sa aj s maloletou poškodenou, pričom nemal podozrenie, že by s ňou nebolo niečo v poriadku, pričom táto niekoľkokrát pred ním spomenula, že odsúdený jej nebude rozkazovať, pretože nie je jej otcom a niekoľkokrát pred ním povedala i to, že dosiahne to, že jej mama sa vráti naspäť k otcovi.

Súd na verejnom zasadnutí C. L. vypočul k obsahu vyššie uvedeného čestného prehlásenia ako svedka, pričom tento uviedol, že raz sa ho maloletá poškodená pýtala, čo má urobiť, aby sa jej matka vrátila späť k jej otcovi, pričom toto mu povedala viackrát pred tým, ako sa stala táto vec. Svedok sa podľa vlastného vyjadrenia následne o tom, čo sa stalo, s maloletou poškodenou nerozprával, po odsúdení A. B. v tejto veci k nim už ani nechodieval.

Zo správ Centra pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie, ktoré obhajoba predložila s návrhom na povolenie obnovy konania, súd zistil, že maloletá poškodená bola podrobovaná

psychologickému vyšetreniu pre potreby jej vzdelávania, pričom bolo u nej ku dňu 21.04.2015 konštatované, že jej rozumové schopnosti sú rozložené v ľahkom pásme mentálnej retardácie, ide teda o dieťa so zdravotným postihnutím, ku dňu 07.12.2023 bolo výsledkom diagnostického vyšetrenia zistenie jej aktuálnych intelektových schopností v strednom stupni ľahkej duševnej zaostalosti a dňa 03.06.2024 bola táto diagnóza zopakovaná.

Zo spisu Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 4T/27/2021 súd zistil nasledovné skutočnosti:

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 4T/14/2020 z 10.03.2022 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ust. § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného dňa a času od mesiaca december roku 2018 až do dňa 16.07.2019 v rodinnom dome D. P. H., I. J. XXXX/X, ako druh matky maloletej Q. K., narodenej v roku XXXX, žijúc s ňou v spoločnej domácnosti, túto maloletú poškodenú sexuálne zneužil tým spôsobom, že ju opakovane obchytkával na prsiach, na intímnych častiach jej nahého tela, žiadal od nej, aby si jeho pohlavný úd dala do úst, čo však odmietla, opakovane s ňou vykonával súlož, čím maloletej nespôsobil žiadne zranenia a z lekárskej správy A. P. C., detského gynekológa zo dňa 16.07.2019 vyplýva, že maloletá Q. K., narodená v roku XXXX má porušenú panenskú blanu staršieho dáta bez známkov násillia, hoci obžalovaný mal vedomosť o tom, že maloletá v tom čase nedovŕšila 15-ty rok svojho veku.

Za to súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody 7 rokov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Odvolaie obžalovaného proti vyššie citovanému rozsudku súdu I. stupňa bolo uznesením Krajského súdu v Nitre sp.zn. 1To/54/2022 z 23.02.2022 zamietnuté ako nedôvodné.

Zo súdom oboznámených zápisníc z hlavných pojednávaní v predmetnej veci vyplýva, že v pôvodnom konaní boli vykonané dôkazy výsluchom odsúdeného, svedkov: H. K., A. K., H. G., M. G., K. N., R. S., znalkyne A. T. G., znalca PhDr. Roberta Máthého, PhD. a oboznámením listinných dôkazov.

Obžalovaný vtedy na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný, akékoľvek sexuálne motivované správanie k maloletej popieral a vo svojej výpovedi sa bránil tým, že sa s maloletou stavil o pusu, čo ona navrhla, ale on tú pusu neprijal. Vtedy, keď do spálne vošla jeho družka, mu maloletá chcela dať tú pusu, ale on od nej žiadnu pusu neprijal.

Pokiaľ ide o svedkyňu A. K., táto bola na hlavnom pojednávaní vypočutá dokonca dvakrát, dňa 10.06.2020, kedy boli aj odstraňované rozpory v jej výpovedi na hlavnom pojednávaní s jej výpoveďou v prípravnom konaní a následne na hlavnom pojednávaní dňa 19.05.2021. Na hlavnom pojednávaní dňa 10.06.2020 okrem iného vypovedala, že keď vošla do spálne, dcéra ležala na posteli, nohy mala spustené dole, obžalovaný kľučal pri posteli z boku pri nej a videla, že obžalovaný dal maloletej pusu, načo obžalovaný potom reagoval tak, že sa postavil, išiel jej dať pusu, ale ona bola nahnevaná, preto sa odtiahla a on bol z toho rozrušený. Po konfrontácii s prečítanou zápisnicou o jej výpovedi z prípravného konania uviedla, že táto pusu, ktorú videla, mohla byť jazýčková, ako vypovedala v prípravnom konaní, pričom v izbe bolo zhasnuté, ale ako otvorila dvere, vošlo tam svetlo a vtedy hneď obžalovaný vyskočil. Dokonca vtedy uviedla i to, že obžalovaný jej povedal, že urobil chybu v tom, že vtedy dal maloletej pusu, ale prisahal jej, že s ňou nič nemal.

Uznesením Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Tdo/79/2023 z 17.01.2024 bolo dovolanie odsúdeného v predmetnej trestnej veci odmietnuté.

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenia od uloženia

súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorého účelom je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach niektorých právoplatných rozhodnutí, a to v prípadoch, keď príčiny zistených nedostatkov vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozhodnutia. Príčinami sa tu rozumejú nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré odôvodňujú tento mimoriadny prielom do nezmeniteľnosti a záväznosti rozhodnutí vydaných v trestnom konaní. Predtým neznámym dôkazom sa rozumie predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní, ale aj dôkaz v pôvodnom konaní síce vykonaný, ale s novým obsahom. V takom prípade však musí byť predmetom hodnotenia súdu aj okolnosť, pre ktorú došlo k obsahovej zmene dôkazu. Skutočnosťou predtým neznámou sa pritom rozumie objektívne existujúci jav, ktorý je v tej istej veci dôkazom a ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Nové skutočnosti v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania treba preukázať novými a konkrétnymi dôkazmi, keďže úlohou súdu, konajúceho o návrhu na povolenie obnovy konania a v kontradiktórnom procese, nie je vyhľadávať dôkazy na preukázanie odsúdeným iba tvrdených a nie aj konkrétnym dôkazom preukázaných nových skutočností. Za nové skutočnosti alebo dôkazy pritom nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov. Účelom obnovy konania totiž nie je posúdiť celkovú zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. V konaní o povolení obnovy nemôže súd preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a obhajobou odsúdeného. Pri obnove konania sa výlučne posudzuje iba tá otázka, čo existujú nové skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli orgánom, ktoré vo veci rozhodovali, skôr známe a či také skutočnosti alebo dôkazy by mohli, či už samé o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už skôr známymi, odôvodniť iné, než pôvodné rozhodnutie o vine a treste, ktorého sa môže dotýkať obnova konania.

Súd vykonaným dokazovaním na verejnom zasadnutí dospel k záveru, že po nadobudnutí právoplatnosti vyššie citovaného rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 4T/14/2020 nevyšli najavo žiadne také nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania v prejednávanej veci podľa § 394 Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o aktuálne tvrdenie A. K., ide o výpoveď osoby, ktorá bola, a to opakovane, vypočutá ako svedok v pôvodnom konaní, pričom toho času táto ako svedok uvádza, že si skutočnosti, ňou uvádzané vo svojich výpovediach v pôvodnom konaní, vymyslela. Aktuálne tak svedkyňa tvrdí, že žiadnu pusu medzi obžalovaným a maloletou poškodenou pri vojdení do spálne v rozhodnom čase nevidela a ani vidieť nemohla, pretože v izbe bola tma a ako motiváciu uvádzania nepravdy o tom v pôvodnom konaní uvádza vtedajšiu žiarlivosť voči odsúdenému a snahu docieľiť vtedy zverenie ich spoločného syna do jej osobnej starostlivosti. Tak, ako je vyššie uvedené, súd konajúci o návrhu na povolenie obnovy konania, musel preto hodnotiť aj okolnosti, za akých došlo k obsahovej zmene tohto v pôvodnom konaní vykonaného dôkazu a dospel k záveru, že súčasná výpoveď tejto svedkyne je rozporná nielen s jej výpoveďami v pôvodnom konaní, ale aj ostatnými vykonanými dôkazmi, ktoré boli predmetom hodnotenia súdmi v pôvodnom konaní, ale predovšetkým však s výpoveďou samotného odsúdeného. V súvislosti s týmto záverom súd považuje za potrebné prioritne poukázať na fakt, že podľa výsledkov dokazovania v pôvodnom konaní bola impulzom k riešeniu nedovoleného sexuálneho pomeru odsúdeného a maloletej poškodenej situácia, keď svedkyňa A. K. vošla do spálne a videla odsúdeného a maloletú poškodenú pri tom, ako sa bozkávali, svedkyňa túto skutočnosť ihneď oznámila prítomnej návšteve, konfrontovala maloletú poškodenú, ktorá vtedy potvrdila pomer s odsúdeným a následne bolo vykonaným dokazovaním preukázané, že odsúdený v období od decembra 2018 do 16.07.2019 opakovane maloletú poškodenú sexuálne zneužil spôsobom, vyplývajúcim zo skutkovej vety odsudzujúceho rozsudku. Pokiaľ svedkyňa A. K. toho času uvádza, že si opis tejto situácie vymyslela a žiadny bozk medzi odsúdeným a jej dcérou nevidela, je toto jej tvrdenie v rozpore s obranou odsúdeného v pôvodnom konaní, ktorý túto situáciu vysvetľoval v kontexte „stávky“ s dievčaťom vo veku okolo iba 11 rokov o pusu, ktorú mu maloletá poškodená v tej situácii aj chcela dať, ale ju odmietol. Súčasne je v rozpore so zásadami elementárnej logiky, aby svedkyňa dokázala vyprodukovať ňou tvrdenú fabuláciu za taký krátky čas od momentu vzhľadnutia tejto situácie do momentu jej bezprostredne na to nadväzujúceho sprostredkovania videného osobe na návšteve v ich domácnosti a tiež aj to, aby následne s takou „vymyslenou“ udalosťou konfrontovala ihneď nielen odsúdeného, ale aj samotnú maloletú, zisťujúc u nej existenciu sexuálneho pomeru s odsúdeným. O to viac je logicky

rozporné aj vysvetlenie svedkyne o motíve tejto jej fabulácie v danom čase a za daných okolností tým, že s odsúdeným mala partnerské problémy, žiarila na neho a chcela týmto dosiahnuť už skôr uvažované zverenie spoločného syna do jej osobnej starostlivosti. Z vykonaného dokazovania totiž vyplýva, že nemohlo ísť o situáciu, ktorú by svedkyňa mohla čo i len v náznakoch predvídať tak, aby v týchto časových súvislostiach vôbec mohla vykonštruovať akýkoľvek výmysel za účelom dosiahnutia svojho predchádzajúceho cieľa ohľadne zverenia maloletého syna do jej osobnej starostlivosti. Súd preto výpoveď svedkyne s týmto „novým“ obsahom vyhodnotil ako nevierohodnú, zjavne motivovanú snahou svedkyne privodiť odsúdenému priaznivejšie rozhodnutie v zmysle zbavenia ho trestnej zodpovednosti, ktoré je však v rozpore nielen s jej výpoveďami v pôvodnom konaní a s výpoveďou odsúdeného, ale aj ostatnými dôkazmi, ktoré súd I. stupňa a aj odvolací súd v súhrne hodnotili pri svojom rozhodovaní v otázke viny tak, ako vyplýva z odôvodnení ich rozhodnutí. Obsah čestného prehlásenia svedkyne A. K. vo zvyšnej časti predstavuje výlučne jej vlastné hodnotenie ostatných vykonaných dôkazov v pôvodnom konaní, ktoré svedkovi neprináleží.

Pokiaľ ide o nový, dosiaľ nevykonaný dôkaz výsluchom svedka C. L., ktorý podľa obhajoby má tiež odôvodňovať povolenie obnovy konania v prospech odsúdeného, súd dospel k záveru, že tento nový dôkaz takúto výpovednú hodnotu nemá. Podľa názoru súdu je v otázke viny odsúdeného, vyslovenej právoplatným odsudzujúcim rozsudkom súdu, úplne bez významu akékoľvek vyjadrenie maloletej poškodenej pre týmto svedkom o jej zámere docieľiť návrat svojej matky k jej otcovi. Toto údajné vyjadrenie maloletej poškodenej nielenže neobsahuje žiadne konkrétne o takom „pláne“ maloletej poškodenej, ale taký „plán“ je vylúčený nielen z dôvodu okolností, za akých skutok v prejednávanej veci vyšiel najavo, ale aj z dôvodov na strane maloletej poškodenej. Tak, ako súd uviedol už vyššie v súvislosti s hodnotením zmeny výpovede svedkyne A. K., trestné konanie v prejednávanej veci nebolo iniciované samotnou maloletou poškodenou, nešlo o situáciu, že by sa maloletá poškodená komukoľvek sama iniciatívne zverila o sexuálnom správaní sa odsúdeného voči nej, ale práve vyššie už opísaná náhodná situácia, ktorej svedkom bola jej matka a ktorá ju začala ihneď riešiť, a to aj pohovorom s maloletou. Je preto vylúčené, aby maloletá poškodená za tejto situácie realizovala akýkoľvek svoj vopred pripravený zámer docieľiť návrat matky k jej otcovi. Takýto záver navyše vylučuje aj mentálna výbava maloletej poškodenej, zistená nielen znaleckým psychologickým vyšetrením v pôvodnom konaní, ale aj vyplývajúca z psychologických správ, predložených v konaní o obnove konania. Podľa názoru súdu preto ani výpoveď svedka C. L. nie je spôsobilá, ani sama o sebe a ani v spojení s ostatnými už skôr známymi skutočnosťami a dôkazmi, privodiť iné rozhodnutie o vine odsúdeného.

Vo zvyšnej časti písomne podaného návrhu na povolenie obnovy konania tento predstavuje iba púhe spochybňovanie správnosti a zákonnosti právoplatnosti rozhodnutia o vine odsúdeného v pôvodnom konaní, namietajúc výsledky hodnotenia vykonaných dôkazov súdmi v pôvodnom konaní výlučne na základe podania jeho vlastného hodnotenia a tiež aj poukazujúc na nedostatky v skutkových zisťeniach súdu bez toho, aby o takých obhajoba predložila nové dôkazy. Súd považuje za potrebné osobitne reagovať na námietku odsúdeného vo vzťahu k absencii aktivity súdu za účelom dokazovania prípadného sexuálneho zneužívania maloletej poškodenej inou osobou. Trestné konanie je totiž svojim charakterom konaním kontradiktórnym, v ktorom súd rozhoduje spor medzi štátom, zastúpeným prokurátorom a obžalovaným a na základe dôkazov, navrhnutých stranami trestného konania, pričom v zmysle § 278 odsek 1 Trestného poriadku je súd oprávnený rozhodovať iba o skutku, ktorý je predmetom obžaloby a podanej na konkrétneho obžalovaného. Súd preto ani nie je oprávnený sa zaoberať trestnou zodpovednosťou akejkoľvek inej osoby, na ktorú prokurátor obžalobu nepodal a už vôbec nie „hľadať iného potenciálneho“ páchatela skutku, než obžalovaného. V tejto súvislosti súd zdôrazňuje, že obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok neslúži a ani nesmie slúžiť na preskúmavanie správnosti, resp. zákonnosti právoplatného rozhodnutia súdu, na ktoré prípadne slúži iný mimoriadny opravný prostriedok, uplatnenie ktorého upravuje Trestný poriadok.

V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti súd, konajúci o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania v predmetnej veci, odsúdeným uvádzané skutočnosti a dôkazy, prednesené po právoplatnom skončení trestného konania, vyhodnotil z hľadiska podmienok podľa § 394 Trestného poriadku za nespôsobilé, či už samé o sebe alebo v spojitosti so skutočnosťami a dôkazmi súdu skôr známymi, odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo o treste a preto návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať sťažnosť na súde, proti uzneseniu ktorého sťažnosť smeruje a to do 3 pracovných dní od oznámenia uznesenia. Oznámením uznesenia je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť. Ak sa uznesenie vyhlásilo v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok.